

Přísný monitorovací režim soudruha prezidenta

 povec24.cz/politika/prisny-monitorovaci-rezim-soudruha-prezidenta

29. 6. 2023

politika

Frederick Bonsetti

Volební kampaň dnešního prezidenta Petra Pavla, bývalého předsedy vojenského výboru NATO, předtím bývalého kariérního vojáka a ještě předtím cvičeného (mimo jiné) příslušníky StB, byla založena ani ne tak na tom, kdy co voličům říct, jako spíš na tom, kdy držet hubu a určité věci, otázky a problémy nekomentovat.

Tato taktika fungovala, a tak se povedlo nemalé části mých spoluobčanů s volebním právem zvolit si Petra Pavla za prezidenta, aniž by tito voliči tušili, koho volí. Je po volbách a soudruh prezident se pustil se zápaem sobě vlastním do politiky. A protože jde o člověka, který až do svého zvolení v aktivní politice nepůsobil, daří se mu opakovaně dopouštět nejrůznějších přešlapů, faux pas (jakým vměšování se do volební kampaně na Slovensku nepochybně je), nebo naprostých nehorázností (jakým je například neironické děkování Berndtu Posseltovi za jeho přínos

česko-německým vztahům, protože nikdo o zrušení Benešových dekretů neusiloval zuřivěji než Sudetoněmecký landsmanšaft, který se této snahy se vzdal teprve v roce 2015, přičemž Posselt je jeho předsedou od roku 2008, a ve vedení je od roku 2000). Některé průsery soudruha prezidenta se spřáteleným mainstreamovým médiím daří žehlit, takže když Pavel na tryzně v Terezíně prohlásil, že: *„Odpovědnost za zločiny, které páchali naši předkové, musíme přijmout a poučit se z nich.“*, tak se slovo „naši“ povedlo České televizi i Českému rozhlasu vypustit. Nicméně tato taktika se ukázala jako kontraproduktivní, protože výsledkem je Streisand effect. Daleko efektivnější je celou nehoráznost jednoduše vymlčet. Vůbec o ní neinformovat. A pokud už o ní informovat, pak naprosto zkresleným způsobem.

Proto se téměř neví, že soudruh prezident byl 14. 6. 2023 hostem ve vysílání Rádia Svobodná Evropa, štvavé to vysílačky.

Půlhodinové interview vedené v angličtině je dostupné v necenzurované podobě na internetu a je mimořádně poučné, protože dává nahlédnout do uvažování tvora, který je dnes díky naprosto nekritické kampani českým (a tedy i vašim) prezidentem. Kdo nechce ztrácet čas, může se podívat na kritickou část zde, s českými titulky zde. Co tak hrozného Petr Pavel pronesl? V závěru rozhovoru okolo 25 minuty přišla řeč na ruskou opozici a na Rusy žijící mimo Rusko v jiných evropských státech. Na otázku moderátorky: *„Z druhé strany, jak nahlížíte na přístup k ruským občanům, kteří pobývají v Evropě a tvrdí, že nepodporují politiku Kremlu. Mají jim být prodlužována povolení k pobytu (pobyťová víza, je to v zásadě totéž)? Má být studentům umožněno získat vzdělání a mají jim být dávány příležitosti k budování kariéry nebo podnikání v Evropské unii?“*

Petr Pavel odpověděl takto: *„Věřím, že v případě množství válečných konfliktů v minulosti, kdy se jedná o probíhající válku, bezpečnostní opatření týkající se ruských státních příslušníků mají být přísnější než v normálních časech, takže všichni Rusové žijící*

v západních zemích by měli být mnohem více monitorováni než v minulosti protože jsou občany státu, který vede agresivní válku. Je mi líto těchto lidí, ale když se podíváme zpět když začala druhá světová válka veškerá japonská populace žijící ve Spojených státech také byla podrobena přísnému monitorovacímu režimu. Je to jednoduše cena za válku.“

To zní, co? Přísný monitorovací režim – to vlastně nic není, je to jen taková „pečlivá prohlídka, kterou by měly vykonávat západní tajné služby,“ což Pavel uvedl na doplňující otázku moderátorky, co si pod „monitorováním“ má vlastně představit.

Musím říct, že žádný český prezident od roku 1993 nepronесl nehoráznost takto debilní. Přesto tento výrok Petr Pavla přešla prakticky všechna média, která nanejvýše informovala o „monitorování Rusů“, aniž by ovšem uvedla kontext, který je pro pochopení návrhu a uvažování komunistického rozvědčíka naprosto zásadní. V opačném případě by totiž musel nastat doslova řev všech těch lepšolidí, lidskoprávních aktivistů, chvilkařů, Fridrichová by komentováním českého prezidenta mohla naplnit celý díl svých 168 hodin a komentátoři i politici by na prezidentu republiky nenechali suchou nit. Celý výrok má totiž následující čtyři aspekty:

1. Od roku 1945 a Benešových projevů, včetně nechvalně známého brněnského projevu o vylikvidování Německé otázky, následně už otevřeně o likvidování Němců, kterým začal „divoký odsun“ (na který se „prezident“ Beneš připravoval roky a který by dnešními měřítky musel být označen za etnickou čistku), žádný československý, resp. český prezident takto otevřeně nenavrhoval aplikovat princip kolektivní viny vůči určité národnostní menšině. Nehodlám dohledávat veškeré výroky komunistických kreatur typu Zápotockého nebo Husáka, ale podobný kec nepronесl ani Miloš Zeman. Pronесl jej Petr Pavel, ten samý, do kterého se zbláznili všichni pohrobci Havla a kteří se k němu lísali během inaugurace a

po ní defilovali v oknech Hradu jak na orloji. A proč by jej nepronesl, když s aplikací principu kolektivní viny máme u nás jen ty nejlepší zkušenosti?!

2. Petr Pavel si vůbec neklade otázku, kolik z těch Rusů, dlouhodobě žijících, studujících a pracujících u nás i v jiných zemích EU, podporuje Putina a jeho válku na Ukrajině. Soudruha prezidenta vůbec nezajímá, kolik z nich jsou disidenti, kteří před Putinem dávno zdrhli, je mu jedno, jestli se doteď chovali loajálně vůči hostitelským zemím, nebo zda sem neodešli třeba před mobilizací (stejně, jako sem před ní zdrhli mnozí Ukrajinci). Petr Pavel totiž disponuje tzv. širokým rozhledem – což je nejjistější způsob, jak nevidět jednotlivé lidi. Otázku, jestli podobné výzvy k diskriminaci nenaženou ty Rusy zpátky Putinovi do náruče, si neklade rovněž. Tak se pozná skutečný humanista, kterému leží na srdci lidská práva.

3. Petr Pavel buď zcela záměrně, nebo z naprosté neznalosti moderních dějin uvádí jako příklad „přísného monitorovacího režimu“ osud Japonců žijících v USA po útoku na Pearl Harbor. Jak takový „přísný monitorovací režim“ vypadal?

4. Tak, že veškerá japonská populace byla na 5 let (až do roku 1946) zavřena do koncentračních táborů v USA. Za plotem, téměř bez majetku (o který americká vláda tuhle menšinu jen tak mimochodem okradla), bez občanských práv a pouze na základě příslušnosti k národnostní menšině. Pikantní je, že tomuto „přísnému monitorovacímu režimu“ předcházelo sledování japonské menšiny tajnými službami a vypracování tzv. Munsonovy zprávy na základě zadání tehdejšího prezidenta Franklina Delano Roosevelta, zda jsou Japonci žijící v USA nakloněni případné kolaboraci s Hirohitovým režimem v Japonsku (v té době už Roosevelt prováděl praktické kroky vedoucí USA do války s Japonskem, mimo jiné odříznutím Japonska od zdrojů ropy, ale to je na jiný článek, stejně jako paralely s dnešní eskalací konfliktu na Ukrajině).

Ironií bylo, že Munsonova zpráva konstatovala, že takové riziko je naprosto zanedbatelné. Přesto po Pearl Harboru došlo na základě příkazu Roosevelta č. 9066 k internaci všech Japonců, a to podle podobných rasových kritérií, jaká na opačné straně zeměkoule aplikovali nacisté – internován byl každý, kdo měl alespoň 1/16 japonské krve. Kromě Japonců se internace týkala taky Korejců a Tchajwanců, protože tato území byla součástí japonského císařství. **Jinými slovy: to, co náš soudruh prezident vydává za „monitorování“, spočívalo v zavření Japonců do amerických koncentráků.** Jak to v nich vypadalo? Naprosto idylicky, slovy klasika „v městě je řád, a pro každého práce“, byť mizerná a taky mizerně placená. Fotky jsou třeba [zde](#) a [zde](#).

Ne všichni Japonci se s internací smířili, někteří doufali, že by se svých lidských práv mohli domoci u Nejvyššího soudu USA, který však selhal stejně ostudně, jako český Ústavní soud v době covidismu. Stačí si přečíst tehdejší [rozsudek Korematsu v. United States](#). Soudci poměrem 6 ku 3 konstatovali, že internace pana Korematsu do tábora je v pořádku, protože nešlo oddělit loajální a neloajální obyvatele USA japonského původu, a proto byla jejich kolektivní internace jediným možným řešením ve veřejném zájmu jim zabránit v protiamerické činnosti, kterou by někteří z nich (nikoli pan Korematsu) mohli vyvíjet. Soud rozhodl, že zachování národní bezpečnosti v tomto případě převážilo práva jednotlivé části obyvatelstva. Totiž toho japonského obyvatelstva, jehož většina měla americké občanství. [Nebyl čas lámat si hlavu, kdo je kdo!](#) Čest si zachovali jen disentující soudci, zejména dissent soudce Roberta Jacksona stojí za přečtení, mimo jiné proto, že je v něm poprvé v dějinách americké justice použit pojem „rasismus“.

5. Zatímco česká média se pokouší výroky soudruha prezidenta nerozmazávat, západní novináři a politologové si této nehoráznosti všimli a [zhodnotili ji naprosto přesně](#): „*Pavel považuje USA za tak bezpodmínečný vzor, že mu jako vodítko slouží i ty nejtemnější stránky americké historie.*“ Jen pro doplnění: USA dlouho odmítaly

uznat, že internace všech Japonců na základě aplikace principu kolektivní viny, ke které navíc neexistoval žádný reálný důvod, byla rasismem a diskriminací. Teprve v roce 1988 se Ronal Reagan v rámci podpisu Zákona o občanských svobodách (Civil Liberties Act 1988) omluvil japonským spoluobčanům za spáchaná příkoří a odškodnil každého z nich částkou 20 tisíc USD. Vadou na kráse byl jen fakt, že se toho dožila jen asi polovina takto „přísně monitorovaných“ osob.

Co dodat závěrem? Nenapadlo by mě, že v roce 2023, tedy více než 80 let po aplikaci principu kolektivní viny, 35 let od doby, kdy se za tento ostudný, paranoiou živený rasismus omluvil prezident USA, se dočkám toho, že bude po stejném zacházení, pouze s jinou národnostní menšinou, volat prezident České republiky ve vysílání Rádia Svobodná Evropa. Očití svědci ohavností spáchaných v minulosti už nežijí, historická zkušenost je zjevně nepřenositelná, proto je to tu zase zpátky. V anketě iDnes plných 75% respondentů (2300+ lidí) souhlasilo s „přísnějším monitorováním“ Rusů. To jen, aby bylo jasné, s jakým pívem sdílíte republiku.

Vzhledem k dosud uvedenému je mi naprosto lhostejné, že výroky Petra Pavla následně žehlila jeho tisková mluvčí Markéta Řeháková, která v e-mailu Rádiu Svobodná Evropa tvrdila, že prezident neměl na mysli monitorování všech Rusů, ale pouze těch, kteří představují bezpečnostní riziko, a že rozhodně nešlo z jeho strany o volání po internaci Rusů či jakékoliv jejich perzekuci, ale pouze o připomenutí, že podobná „omezující opatření“ vůči cizincům nepřátelské země byla i v přísnější podobě již v minulosti realizována. Soudruh prezident řekl, co říci chtěl, a řekl to naprosto jasně. Pozdější „dovysvětlování“ mě nezajímá a k omluvě Petra Pavla zatím nedošlo.

Konečně musím srdečně pográtulovat všem svým spoluobčanům za to, že se jim povedlo zvolit prezidentem někoho, za koho se nebudou muset stydět. Někoho, kdo přinese nový styl politiky, bude čestný, slušný a nebude na ruské ambasádě chlastat vodku.

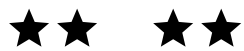
Povedlo se, zvolili jste za prezidenta tvora, který volá po perzekuci všech Rusů na základě principu kolektivní viny, bez ohledu na to, zda některý z nich vůbec představuje bezpečnostní riziko. Fakt skvělá práce, za 5 let repete, prosím!

Tdvoj: <https://dfens-cz.com/prisny-monitorovaci-rezim-soudruha-prezidenta/>

sdíletj na

2.2

Ohodnotit příspěvek

1200

Odpovědět Pavel z Moravy

Můj prezident to není. Pavel je protektor američanů, kteří si ho sem dosadili. To že propagandisticky zmasírovali blbější část populace, která ho zvolila, nemá se svobodou a demokracií nic společného. Češi ve skutečnosti žádnou vládu ani prezidenta nemají.

Naposledy upraveno\$ s uživatelem\$

Prezidentstvi M. Zemana a P. Pavla.

Oba dost namysleni. Zeman mel na rozdil od Pavla mit na co. Ten intelekt a prehled tam byl.

I kdyz to neumel podat a obcas se vic krotit, by nevypadal pres vsechen svuj intelekt jako buran.

Pavel .. skoda slov. Kde nic neni tam nic neni.

Naposledy upraveno\$ s uživatelem\$

Musel jsem se smát, když tenhle kariérní komouš a bizarní bolševický lampasák kladl věnec k symbolickému hrobu Milady Horákové. Takovou hanebnou krysu, jako je Pavel, snad nikde jinde

nenajdete. To je úplně to samé, jako kdyby – čistě teoreticky – Adolf Hitler kladl věnec k památníku milionu lidí zavražděných v nacistickém koncentračním lágru v Osvětimi. Tenhle rudobolševický nok mým prezidentem nikdy nebude.